

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
SERMERSOOQ KREDSRET**

Den 3. februar 2016 blev af Sermersooq Kredsret i sagen

sagl.nr. SER-NUU-KS 0216-2015

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Pt. Detentionen Nuuk

Anklagemyndighedens journal nr. 5505-97431-00147-15.

afsagt

D O M :

Sagen er behandlet med domsmænd.

Tiltalen

Anklageskriftet er dateret den 11. december 2015 og modtaget i retten den 17. december 2015.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

Anklageskriftet kan ikke gengives, da det kun findes som indscannet billede. Anmodning om aktindsigt kan rekvireres hos kredsretten.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om forvaring på ubestemt tid i en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark, jf. kriminallovens § 161, stk. 2.

Tiltalte har delvis erkendt sig skyldig for vold og nægter sig skyldig for trusler i forhold 1

og 2, og har nægtet sig skyldig i forholdene 3,4,5,6,7,8 og 9.

Tiltalte og forsvareren har nedlagt påstand om anbringelse i anstalten for domfældte i Grønland jf. kriminallovens § 146, i max 2 år.

Bevisførelsen

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte, V1, V2, V3, V4, og V5, V6, V7, V8, V9, samt V10, V11, V12, V13.

Forklaringen fra tiltalte, er gengivet i retsbogen af den 14. januar 2016.

Forklaringen fra vidnerne, V1, V2, V3, V4, V5, V6, er gengivet i retsbogen af den 14. januar 2016.

Forklaring fra vidnerne, V7, V8, V9, V10, V11, er gengivet i retsbogen af den 15. januar 2016.

Forklaringerne fra vidnerne, V12, V13, er gengivet i retsbogen af den 20. januar 2016.

Sagens oplysninger

Der under sagen blevet dokumenteret fra anmeldelsesrapporter i alle forhold og (forhold 1-2 politiattest bilag E-1-1, fotomappe bilag F-1-1, kosterrapport bilag F-2-1.) (forhold 6 politiattest bilag E-1-1, videofiler.) (forhold 7 videofiler.)

Personlige oplysninger

Tiltalte er tidligere foranstaltet af relevans for denne sag:

2006 idømt anbringelse i anstalten i 6 måneder blandt andet for trusler, krænkelse af offentlig myndighed og vold.

2007 idømt 1 års anbringelse i anstalt for blandt andet vold.

2008 idømt 3 måneders anstaltsanbringelse for blandt andet krænkelse af offentlig myndighed.

2009 idømt anbringelse i anstalten i 30 dage som den Grønlands landsret den 23. december 2010 skærpede til anbringelse i anstalten i 60 dage for blandt andet overtrædelse af trusler og krænkelse af offentlig myndighed begået mod politiet.

2011 idømt anbringelse i anstalten i 6 måneder for blandt andet overtrædelse kriminallovens § 113 – tingbeskadigelse begået mod politiet og frifundet for vold mod en medindsat i anstalten da det var mislykkedes for anklagemyndigheden at få kontakt med vidnet.

2011 idømt anbringelse i anstalten i 9 måneder for blandt andet for tingbeskadigelse, vold, og trusler mod en værtshus og dennes medarbejdere.

2013 idømt 2 år og 3 måneder for blandt andet krænkelser af offentlig myndighed, trusler for anstaltsbetjente, vold mod medindsat og grov vold med blandt andet strangulation mod en taxa chauffør. Af denne dom var 7 af forholdene, hvor tiltalte blev kendt skyldig i 6 forhold, begået under tilbageholdelse.

2014 blev idømt 5 måneders anbringelse i anstalt og kendt skyldig for 5 krænkelser mod offentlig myndighed og overtrædelse af bekendtgørelse af euforiserende stoffer begået under anbringelse i anstalten for domfældte

Til tiltaltes personlige forhold henvises:

Retspsykiatrisk erklæring af TA ledende overlæge speciallæge i psykiatri, bilag E-2-1 konklusion.

Retspsykiatrisk erklæring fra Retslægerådet bilag E-1-1.

Anklageskrift af den 11. april 2008.

Rets- og dombog af den 5. maj 2008.

Udskrift af Grønlands Landsret af den 23. december 2010.

Landsret af den 23. december 2009.

Dombog af den 18. april 2011.

Dombog 10. oktober 2011.

Anklageskrift af den 8. september 2011.

Rets- og Dombog af den 10. september 2013.

Anklageskrift af den 28. september 2012.

Tillægsanklageskrift af den 16. april 2013.

Rets- og dombog af den 14. november 2014.

Kriminalregister.

Tiltalte har om sine personlige forhold oplyst, at det er hårdt at være i Herstedvester. Der er mange tanker der kører rundt. Han lagde mærke til, at når han skal gå tur skal han i håndjern og bælte. Han opfattede personalet som om de overdriver, han så ikke andre mennesker i 34 dage og nægtede at spise i 2 dage, så blev han forflyttet til en åben afdeling.

Han sætter stort spørgsmålstegn ved psykologen T. Hun ligner en alkoholiker og blinker hele tiden med øjnene, han anser hende som ikke normal. Tolken kan heller ikke være særlig dygtig, han føler, at hans forklaringer bliver forkert tolket. Han vil meget gerne ændre på mentalundersøgelsen, men forsvareren vil ikke gøre noget, og han har skiftet sin forsvarer ud, da han gjorde noget uden at give ham besked.

Han var begyndt at nægte at sige noget, da han opdagede at tolkningen ikke gik rigtig til. Han blev spurgt om han havde hallucinationer.

At han bliver gal overfor sagesløse passer ingen steder. Da han hørte om forvaringen, troede han ellers ikke på det. Men da det gik op for ham, at det var en realitet, kom chokket, han kunne ikke sove, kunne ikke sidde ned, og kunne ikke styre sig selv. Først tog han det meget dårligt, men fik faktisk gavn af det efterfølgende. Han begyndte at spekulere over sit liv, for eksempel det gik op for ham, at han havde meget vrede i sig. Han er begyndt at kunne styre sig. For eksempel, før i tiden ville han ellers gå fuldstændig amok, da han fandt ud af, at det ting han ville sende til sin søn via luftpost, var blevet sendt afsted med skib, og det 3000 kroner, han ville have indsat til A's konto før jul var først blevet indsat den 27. december. Han er ved at lære at styre sig selv, og han kunne nu se, at han gjorde andre mennesker bange. Han har ændret sin livsførelse. Før har han ikke kunnet se, at han har et ansvar over for sin søn. Lige siden sine unge dage har han været dominerende. Det kan han først begyndt at indse nu. Han er flov over at se videooptagelserne af ham selv. Alt det opføres er slut nu. Han havde meget med at give andre skylden. Han ved også at han havde blandet sig i noget der ikke vedkommer ham. I Herstedvester har han lært at lave mad, han fik en masse redskaber derfra, han er mere påpasselig når han henvender sig til andre. Han er begyndt at hilse tilbage, hvad han før i tiden ikke gjorde. Hans tankegang har ændret sig meget. Han havde en god barndom, hvor han dyrkede meget sport, og havde udendørs aktiviteter. Nok fordi på grund af hans ADHD kunne han ikke holde ud at være blandt andre mennesker, i dag vil han helst være blandt mange mennesker.

Som barn sov han sammen med sine forældre, og han drillede andre i skolen. Hans bror havde gjort meget nar ad ham, men han ved ikke om det har haft en indflydelse på hans person. Da han som 17 årig kom til Nuuk opdagede han først gang, at der findes euforiserende stoffer og at der findes hjemløse mennesker. Siden dengang har alting været et kaos. Han har god kontakt til sin mor og far. Han har aldrig været forsømt. Han er i Nuuk på grund af sin søn.

Han vil gerne have et normalt liv ligesom alle andre. Han vil gerne have et arbejde. Stå op til tiden om morgenen, og har lært at lave mad. Han vil gerne have, at hans søn skal kunne sige, min far er noget, for eksempel tømrer. Moderen vil gerne give ham forældremyndigheden.

Rettens begrundelse og resultat

Om skyldvurderingen

Retten finder tiltalte i forhold 1 og 2 skyldig for overtrædelse af kriminallovens § 88 og § 98

- vold og trusler.

Tiltalte erkender volden, men har nægtet sig skyldig i trusler.

Der er divergerende forklaringer mellem tiltalte og vidnerne. Den i sagen forurettede har nægtet at afgive forklaring.

Tiltalte har forklaret, at han gav V13 et knytnæveslag, der resulterede i at V13 faldt og ramte kanten af et lille bord og fik en flænge ved hårgården.

Retten lagde vægt på vidnet V1 og V7's forklaringer om, at tiltalte gav V13 slag med knivskaftet. Retten lagde endvidere lagt vægt på V7 og tiltaltes forklaring, at V13 faldt og ramte bordkanten med sit hoved der forårsagede en flænge. Disse støttes af det objektive fund, der er beskrevet i anklagemyndighedens dokumenterede politiattest og fotos hvoraf det viste et enkelt blå øje i venstre side og et lige rent snit 4 cm i længden og ca. 3-4 mm i dybden. Dermed finder domsmandsretten det for bevist, at tiltalte har slået V13 en enkelt slag med knivskaftet der forårsagede, at han faldt og ramte bordkanten med en flænge i panden til følge.

Vedrørende truslen, forklarede tiltalte at han udtalte kiisami toqqilerpakkit/endelig rammer jeg dig. Dette finder domsmandsretten kan misforstås og opfattes som kiisami toqulerpakkit/endelig slår jeg dig ihjel.

Det er for retten oplyst af vidnerne V7 og V1 at tiltalte slog V 13 med knivskaftet.

I og med tiltalte holdt en kniv og udtalte kiisami toqqilerpakkit/endelig rammer jeg dig eller kiisami toqulerpakkit/endelig slår jeg dig ihjel, finder domsmandsretten efter omstændighederne det som en værende trussel på en måde, der er egnet til at fremkalde alvorlig frygt for eget liv, helbred eller velfærd.

Det findes ikke bevist, at tiltalte i øvrigt har forøvet vold den i anklageskriftet anførte vold, hvorfor han frifindes for denne del af tiltalen.

To af rettens dommer frifinder tiltalte i forhold 3 for overtrædelse af kriminallovens § 98 - trusler.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Retsformanden og den ene domsmand lagde vægt på, at tiltalte var låst inde i detentionen og hans påståede trusler var blevet hørt af den vagthavende betjent via højttaleren. Der er ikke blevet nævnt nogen navne.

Tiltalte forklarede, at der var en meget larmende ung fyr, der skreg og sparkede til døren.

Dermed finder 2 af rettens medlemmer, at der ikke er ført det fornødne bevis for at der var andre end tiltalte i detentionen der kunne have udtalt ordene. Retten finder derfor at tvivlen skal komme tiltalte til gode, og frifinder ham.

Den tredje dommer har voteret for, at tiltalte burde kendes skyldig idet vedkommende finder

Politimandens forklaring troværdig, da han sagde at han var 100 % sikker på at lyden kom fra titlalters celle og at tiltalte har sagt toqussimassagalarpara, ajoqaaq AK47-mut akissaqannginnama/jeg skulle have slået ham ihjel, det var ægerligt at jeg ikke havde råd til en AK47, at det har skabt bekymring hos politimanden .

Retten finder tiltalte skyldig i forhold 4 og 5 for overtrædelse af kriminallovens § 98 – trusler.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Efter kriminallovens § 98 er det kriminelt at true med at foretage en forbrydelse, hvis truslen er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd. § 98 omfatter dermed ikke enhver trussel om udøvelse af vold, og trusler om simple vold er som udgangspunkt ikke omfattet af bestemmelsen. Det må afgøres ud fra en samlet vurdering af truslens ordlyd sammenholdt med det omstændigheder, hvorunder truslen er fremsat, om den er omfattet af kriminallovens § 98.

Efter en samlet vurdering, samt omstændighederne omkring episoden finder et enigt domsmandsret sammenholdt med anklagemyndighedens dokumenterede anmeldelsesrapporter, tiltalte skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten lagde vægt på tiltaltens egen forklaring, at han har ringet til det nr. som V3 har givet ham, hvor en kvinde tog telefonen. At han var gal og har udtalt ord blandt andet toornaarsuk tiaavuluk/fandens djævel eller lignende, og noget andet, som han ikke husker. Han forklarede endvidere, at han ikke mente det han sagde, og har ikke tænkt sig at føre ud i livet, og at han nok ringede 2-3 gange.

V3 forklarede, at i hendes veninders påhør har tiltalte ringet flere gange, hvor han råbte og truede hende med ordende ”at hendes lillebror har stjålet hans penge, og at tiltalte godt ved hvordan hun ser ud, og at han vil opsøge hende når han kommer ud. ”

Foreholdt hendes forklaring i bilag D-1-1, bemærkede vidnet, at det var rigtigt, at tiltalte truede hende med at tæske hende, og at han vil lede efter dem alle og tæske dem til plukfisk. Vidnet forklarede retten, at hun frygtede for sit og sin lillebrors liv. Tiltalte har ikke kun ringet en gang, men i flere tilfælde, og da vidnet ikke længere tog mobilen når han ringer, har han ringet fra hemmeligt nummer.

Retten finder vidnets forklaring troværdigt, og har bemærket at hun grædende, og tydelig påvirket af truslerne, samt tiltaltens tilstedeværelse har afgivet forklaring.

Retten finder tiltalte skyldig i forhold 6, for overtrædelse af kriminallovens § 37 – krænkelse af offentlig myndighed.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Retten lagde vægt på tiltaltes egen forklaring om, at han har udtalt ” i må sgu snart til at forstå, at hvem som helst jeg giver knytnæveslag vil få kramper uanset hvad”.

Dette blev bekræftet af vidnet V5, at disse ord var rettet mod anstaltsbetjent V4, som yderligere bekræftes af vidnet V4's forklaring, at medens han snakkede med en anden indsat var tiltalte kommet og afbrudt deres samtale med en hævet stemme og beordret ham med ordene ” hent noget smør! ” hvorefter V4 har opfordret tiltalte om at opføre sig ordentligt, ellers måtte han tilbage til sin celle. Tiltalte havde så hidset sig yderligere op, og spændt sin krop og begyndte at råbe V4 op i ansigtet på en alt for meget tæt hold. V4 havde følte sig truet og skubbede tiltalte for at få ham på afstand, hvor tiltalte slog V4's hånd med en flad hånd og svarede hans skub, så V4 skubbede tiltalte mod i retning af hans celle.

Tiltalte har efterfølgende hidset sig yderligere op i sin celle, og har nægtet at lade sig iføre håndjern. Personalet har været nødsaget til at overmande ham alt imens tiltalte udtalte ”du skal ikke tro, at du er mere usårlig end andre og jeg kommer til at møde dig, uanset hvad når jeg kommer ud”. Disse udtalelser finder domsmandsretten under omstændighederne som værende krænkelse af offentlig myndighed, som bekræftes af vidneforklaringerne og anklagemyndighedens dokumenterede videooptagelser, hvor det ses tiltalte pruste sig op mod personalet og skubbede til V4 som i led af sit arbejde påhviler ham at udføre og handle i medfør af sit offentlig tjeneste, at tiltalte findes skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten finder tiltalte skyldig i forhold 7 for overtrædelse af kriminallovens § 37 – krænkelse af offentlig myndighed.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Retten lagde vægt på tiltaltes forklaring om, at han har udtalt noget skældsord til personalet blandt andet ”hold op med at lade som om i er bange for mig”. Vidnerne V8 og V9 forklarede, at tiltalte skabte sig og smed og smadrede service, samt at de har måttet tage forholdsregler. V9 og V10 forklarede samstemmende at tiltalte gjorde udfald mod V8, som om han vil tildele ham en knyttet næveslag og råbte blandt andet, Tiaavuluk toornaarsuk/satans djævle, anat/lorte, qaa qaagaluaritsi/kom bare an eller lignende, sammenholdt med anklagemyndighedens dokumenterede videooptagelser, der viste tiltaltes truende og råbende adfærd, og hvor han smækkede køleskabet, så det var ved at vælte og smed hele servicet fra bordet og sparkede til det.

Disse finder domsmandsretten under omstændighederne som værende krænkelse af offentlig myndighed, at tiltalte findes tiltalte skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten finder tiltalte skyldig i forhold 8 for overtrædelse af kriminallovens § 37 – krænkelse af offentlig myndighed.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har forklaret, at han havde fået at vide, at V6 havde anmeldt ham, med den følge at han ikke må få besøg af sin søn. Han havde udtalt at det var V6's skyld, og at V6 skulle skamme sig.

Retten har lagt vægt på vidnerne V6 og V11, samstemmende og troværdige forklaringer, at tiltalte har været oppe at køre og har udvist truende adfærd overfor personalet og udtalte blandt andet, at det var V6's skyld, at han ikke må se sin søn i lang tid og i den sammenhæng udtalte ”pisassat pissavat/du vil få som fortjent” eller lignende.

Retten finder ham på denne baggrund skyldig som beskrevet i anklageskriftet.

Retten finder tiltalte skyldig i forhold 9 for overtrædelse af kriminallovens § 37 – krænkelse af offentlig myndighed.

Retten lagde vægt på tiltaltes egen forklaring, om at have udtalt ”angutaanngilatit qanorluunniit paneqarputit/du er ikke en mand, du kan kun have døtre”.

Retten lagde ligeledes vægt på vidnet V4's forklaring om, at tiltalte var helt oppe at køre, hvor han råbte og skreg, og udtalte blandt andet ”angutaanngilatit qanorluunniit paneqarputit, illoqarfimmi naapittussaavakkit qanorluunniit/du er ikke en mand, du kan kun have døtre, jeg kommer til at møde dig ude i byen uanset hvad”.

Efter omstændighederne som følge af forhold 6 begået den 16. maj 2015 og forhold 7 begået den 17. maj 2015 og forhold 8 begået den 22. maj 2015, været oppe at køre og været udfarende og truende over for det meste af personalet. Samt vidnets opfattelse af hans ord som værende trusler mod ham og hans familie, hvor vidnet havde været så påvirket af hans ord, at han har grædt to gange findes det godtgjort at tiltalte kendes skyldig som i anklageskriftet anført.

Om foranstaltningen

Det bemærkes, at tiltalte sidder i detentionen da anstalten i Nuuk ikke kunne rumme ham, idet de fleste af anstaltsbetjentene er vidner/forurettede i sagen.

Tiltalte er ligeledes ved kredsrettens beslutning af den 26. maj 2015 anbragt på en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark under tilbageholdelsesperioden, jf. retsplejelovens § 371, stk. 1.

Tiltalte er dog fra retslægerådet af den 2. oktober 2015 erklæret ikke sindssyg, men fundet ”svært personlighedsmæssigt forstyrret med udtalte dysssociale træk, lav frustrationstærskel, affektlabilitet, ansvarsforflygtigelse, selvovervurdering, manglende skyldfølelse og empati

samt impulsivitet med manglende evne til at lære af sine fejltagelser samt udadprojektion. ”

Tiltalte er ligeledes mistænkt for at lide af ADHD, som ikke er verificeret.

Det er for retten oplyst af vagtmester V12, at ca. 7 af personalet har haft dårlige arbejdsvilkår på grund af tiltalte og mere end halvdelen af personalet har fået posttraumatisk stress syndrom ved arbejdet med tiltalte.

Tiltalte er nu kendt skyldig for overtrædelse af kriminallovens § 37 i 4 tilfælde, begået mod personalet i anstalten og under anbringelse.

Ud fra det dokumenterede straffeattest fremgår det, at tiltalte i 2006 var idømt anbringelse i anstalten i 6 måneder blandt andet for trusler, krænkelser af offentlig myndighed og vold.

I 2007 var tiltalte ligeledes idømt 1 års anbringelse i anstalt for blandt andet vold.

Tiltalte er ligeledes af kredsrettens dom af den 5. maj 2008 idømt 3 måneders anstaltsanbringelse for blandt andet overtrædelse af kriminallovens § 37 daværende § 16 – krænkelser af offentlig myndighed begået mod anstaltsbetjent i anstalten ligeledes under anbringelse.

Den 13. november 2009 var tiltalte ligeledes idømt anbringelse i anstalten i 30 dage som den Grønlands landsret den 23. december 2010 skærpede til anbringelse i anstalten i 60 dage for blandt andet overtrædelse af daværende kriminallovens § 16, og § 70 nuværende § 37 og § 98 – trusler og krænkelser af offentlig myndighed begået mod politiet.

Den 18. april 2011 blev tiltalte af kredsretten i Ilulissats dom, idømt anbringelse i anstalten i 6 måneder for blandt andet overtrædelse af kriminallovens § 113 – tingbeskadigelse begået mod politiet og frifundet for vold mod en medindsat i anstalten da det var mislykkedes for anklagemyndigheden at få kontakt med vidnet.

Den 10. oktober 2011 blev tiltalte idømt anbringelse i anstalten i 9 måneder for blandt andet tingbeskadigelse, vold, og trusler mod en værtshus og dennes medarbejdere.

Den 10. september 2013 blev tiltalte idømt 2 år og 3 måneder for blandt andet krænkelser af offentlig myndighed, trusler for anstaltsbetjente, vold mod medindsat og grov vold med blandt andet strangulation mod en taxa chauffør. Af denne dom var 7 af forholdene, hvor tiltalte blev kendt skyldig i 6 forhold, begået under tilbageholdelse.

Den 14. november 2014 blev tiltalte idømt 5 måneders anbringelse i anstalt og kendt skyldig for 5 krænkelser mod offentlig myndighed og overtrædelse af bekendtgørelse af euforiserende stoffer begået under anbringelse i anstalten for domfældte, hvilket er skærpende omstændigheder.

Ud fra de domme, ses tiltaltes overtrædelser primært at have været vold, trusler og krænkelser af offentlig myndighed, samt bekendtgørelsen af euforiserende stoffer.

Trods adskillige domme for lige artet kriminalitet, har det præventive foranstaltninger ikke virket på tiltalte, hvorimod tiltalte har fortsat og rent faktisk forstærket sine handlinger, og

rent ud sagt styret sine omgivelser ved at udvise truende adfærd og ingen respekt især for det offentlige myndigheder.

Domsmandsretten har under hele hovedforhandlingen bemærket, at tiltalte stadigvæk i høj grad udviste et truende kropssprog over for anklagemyndigheden og især vidnerne.

Hvor han enten farer op, eller skuler vredt med fast blik og fnyser/pruster kraftigt gennem næsen, når retten, anklagemyndigheden, vidnerne eller forsvareren siger noget, tiltalte ikke syntes om.

Tiltalte har til vidnerne sagt undskyld når de kommer ind, men gør ovennævnte ting, når vidnerne forklarer noget tiltalte ikke syntes om.

Domsmandsretten har yderligere bemærket, at vidnerne enten brast i gråd eller ryster og bliver tør i munden bare ved synet af tiltalte.

Tiltalte og dennes forsvarer, har under sagen oplyst retten, at tiltalte har lært meget om sig selv under ophold i Herstedvester. Blandt andet at tiltalte nu kunne se indad, og er begyndt at tænke på hvordan han reagerer på omgivelserne, samt at han har lært at stå op om morgenen, og har lært at lave mad.

Flertallet i retslægerådet har vurderet ” *at tiltalte trods en betydelig personlighedsmæssig forstyrrelse og en betydelig risiko for fremtidig ligartet kriminalitet, ikke bør idømmes forvaring i henhold til samme lovs § 161. Som følge af hans personlighedsmæssige egenart skal det anbefales, at en eventuel afsoning indledes med ophold i Anstalten ved Herstedvester.* ”

Det bemærkes, at der ikke findes hjemmel i den grønlandske kriminallov til at tiltalte kan indlede sin anbringelse med ophold i Anstalten i Herstedvester.

Det er for Retten oplyst af vagtmester V12, at der i Grønland, hvor der ikke er lukkede anstalter med specialuddannede personale, ikke findes den mulighed, som man har i Danmark, til at tiltalte kan overflyttes til en lukket anstalt.

Det er for retten ydermere oplyst, at de grovere indsatte bliver sendt til Nuuk, da anstalten i Nuuk personlemæssigt er mere egnet. Dog har anstalten i Nuuk ikke kunnet rumme tiltalte på grund af hans aggressive og styrende adfærd.

Retslægerådet er ikke enige om, at tiltalte er omfattet af den Grønlandske kriminallovs § 161.

Til trods herfor finder domsmandsretten ud fra anbefalingerne fra Overlæge DT som støttes af ledende overlæge, speciellæge i psykiatri, TA's anbefaling i henhold til kriminallovens § 161, på grund af det faktiske omstændigheder at tiltalte undtagelsesvis i den konkrete sag, burde anbringes i forvaring på ubestemt tid i en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark, jf. kriminallovens § 161, stk. 2.

Retten skønner, at forvaring på ubestemt tid i en psykiatrisk ledet anstalt under

kriminalforsorgen i Danmark, er den bedste mulighed for, at tiltalte kan få den fornødne hjælp. Derudover finder retten, at det er i tråd med samfundets interesser i at modvirke handlinger af den pågældende art og kan yderligere begrundes i tiltaltes personlige forhold. Retten har ikke fundet formildende omstændigheder.

THI KENDES FOR RET:

Tiltalte idømmes anbringelse i forvaring på ubestemt tid i en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark.

Virna Fencker